

การหาปริมาณ เปรอร์มีดินในพลาสมาของสตรีตั้งครรภ์ปกติและโรคครรภ์ไข่ปลาอุก

โดยวิธีเรดิโออิมมูโนแอสเสย์

นางสาวมนต์จันทร์ วนิชย์พันธุ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาชีวเคมี

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2526

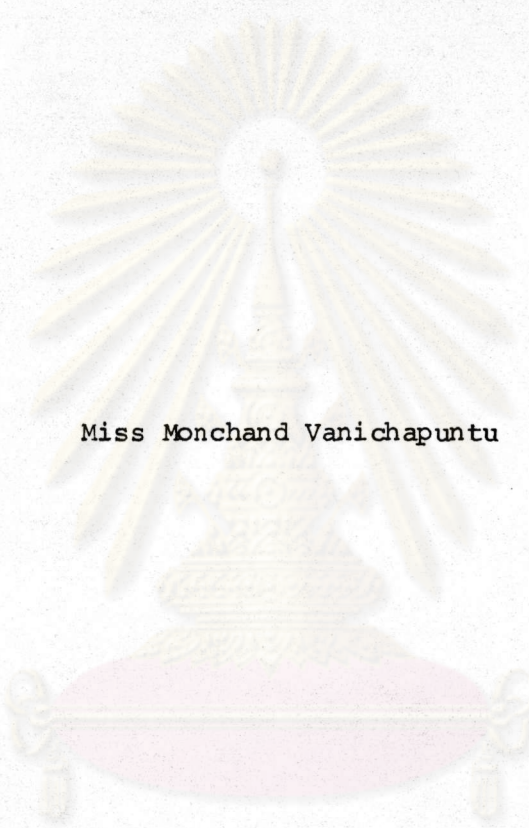
ISBN 974-562-396-2

008650

i 16978067

DETERMINATION OF PLASMA SPERMIDINE IN NORMAL AND MOLAR PREGNANCIES

BY RADIOIMMUNOASSAY

Miss Monchand Vanichapuntu

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Sciences

Department of Biochemistry

Graduate School

Chulalongkorn University

1983

ISBN 974-562-396-2

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การหาปริมาณสเปอริมิตินในพลาสมาของสัตว์ตั้งครรภ์ปกติและโรค
 ครรภ์ไข่ปลาอุกโดยวิธีเรดิโออิมมูโนแอสเสย์
 โดย นางสาว มนต์จันทร์ วัฒนชัยพันธุ์
 ภาควิชา ชีวเคมี
 อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. ปรีดา ชัยศิริ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง
 ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

สุประสิทธิ์ ชัยศิริ
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (รองศาสตราจารย์ ดร.สุประสิทธิ์ ชัยศิริ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

สรวิชัย สรรเสริญ
 ประธานกรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรรเสริญ สรรเสริญ)

วราพร วัฒนศิริ
 กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.วราพร วัฒนศิริ)

ไพโรจน์ วัฒนศิริ
 กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์ไพโรจน์ วัฒนศิริ)

ปรีดา ชัยศิริ
 กรรมการ
 (อาจารย์ ดร.ปรีดา ชัยศิริ)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การหาปริมาณสเปอรฺมีดินในพลาสมาของสตรีตั้งครรภ์ปกติ และโรคครรภ์ ไข้ปลาอุกโดยวิธีเรดิโออิมมูโนแอสเสย์
ชื่อนิสิต	นางสาวมนต์จันทร์ วณิชย์พันธุ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ปรีดา ชัยศิริ
ภาควิชา	ชีวเคมี
ปีการศึกษา	2525

บทคัดย่อ

การศึกษาเกี่ยวกับโพสเอนินในทางการแพทย์ จำเป็นต้องมีวิธีวัดปริมาณโพสเอนินที่ มีความไวและความถูกต้องสูง จึงได้มีการพัฒนาวิธีเรดิโออิมมูโนแอสเสย์ขึ้นมาสำหรับวัดปริมาณ สเปอรฺมีดินในพลาสมา แอนติสเปอรฺมีดินที่สร้างได้มีค่า K_a เท่ากับ 1.43×10^7 ลิตรต่อโมล และมีความจำเพาะพอสมควร มีปฏิกิริยาข้ามชนิดกับซูเทรลซินสูงที่สุดซึ่งมีร้อยละของปฏิกิริยา ข้ามชนิดเป็น 17.7 รองลงมาคือสเปอรฺมีดินและคาตาเวอรินซึ่งร้อยละของปฏิกิริยาข้ามชนิด เป็น 8.12 และ 2.05 ตามลำดับ วิธีเรดิโออิมมูโนแอสเสย์ที่พัฒนาได้มีความไว 17.9 พิโคโมลต่อมิลลิลิตรของพลาสมา มีความถูกต้องและความแม่นยำพอใช้ วิธีนี้สามารถวัดปริมาณ สเปอรฺมีดินในพลาสมาโดยใช้พลาสมาเพียง 100 ไมโครลิตรและสามารถวัดได้วันละไม่ต่ำกว่า 100 ตัวอย่าง

ค่าเฉลี่ยของปริมาณสเปอรฺมีดินในพลาสมาของสตรีตั้งครรภ์ปกติที่มีอายุครรภ์ 5 ถึง 36 สัปดาห์ ซึ่งวัดโดยวิธีที่พัฒนาได้มีปริมาณไม่แตกต่างจากของสตรีปกติ อย่างไรก็ตามสตรีตั้งครรภ์ ปกติที่มีอายุครรภ์ 5 ถึง 12 สัปดาห์มีปริมาณสเปอรฺมีดินสูงกว่าสตรีตั้งครรภ์ปกติที่มีอายุครรภ์ 13 ถึง 24 และ 25 ถึง 36 สัปดาห์และสูงกว่าสตรีปกติด้วย ซึ่งอาจเนื่องมาจากมีอัตราการเจริญ ของตัวอ่อนในระยะแรกของการตั้งครรภ์สูงกว่าระยะหลังของการตั้งครรภ์

สตรีโรคครรภ์ไข้ปลาอุกที่มีอายุครรภ์น้อยกว่า 13 สัปดาห์จะมีปริมาณสเปอรฺมีดินใน พลาสมาใกล้เคียงกับสตรีตั้งครรภ์ปกติที่มีอายุครรภ์เท่ากัน แต่สตรีโรคครรภ์ไข้ปลาอุกที่มีอายุ ครรภ์มากกว่า 13 สัปดาห์ส่วนใหญ่จะมีปริมาณสเปอรฺมีดินในพลาสมาสูงกว่าสตรีปกติที่มีอายุครรภ์ เท่ากัน อาจเนื่องมาจากในระยะหลังของการตั้งครรภ์ไข้ปลาอุกมีจำนวนเซลล์โทรโพบลาสเพิ่ม ขึ้นและมีอัตราการเจริญของเซลล์สูงกว่าระยะแรกของการตั้งครรภ์ หลังการทำแท้งเอาก่อนโมล

ออก 1 ถึง 10 วันปริมาณสเปอริมิตินในพลาสมาเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย คล้ายกับในสตรีปกติ
ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสเปอริมิตินในพลาสมากับการเกิดโรคครรภ์ไข่ปลาอุกหรือการเปลี่ยน
แปลงของโรคครรภ์ไข่ปลาอุกไปเป็นอินเวซิฟโมลและโคริโอคาริซิโนมา จำเป็นต้องมีการศึกษาต่อ
ไปอีก

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis title Determination of Plasma Spermidine in Normal and
 Molar Pregnancies by Radioimmunoassay
Name Miss Monchand Vanichapuntu
Department Biochemistry
Thesis Advisor Preeda Chaisiri, Ph.D.
Academic Year 1982

Abstract

Studies on the clinical importance of polyamines have been greatly hindered by lack of adequate analytical methods. The development of a reliable and sensitive method for quantitative determination is required. A radioimmunoassay has been developed for the measurement of plasma spermidine concentrations. The association constant, K_a for spermidine antibody was 1.43×10^7 l/mol. The sensitivity of the method was 17.9 pmol spermidine/ml plasma and the cross reactivity was 17.7% with putrescine, 8.12% with spermine and 2.05% with cadaverine. The reliability of the radioimmunoassay described in this thesis in terms of sensitivity, accuracy and precision are satisfactory, and compare favourably with other reports. The assay could detect 260 pg/100 μ l of plasma spermidine. The radioimmunoassay permitted a rapid technique for measuring at least 100 plasma samples a day.

Mean plasma spermidine levels of normal pregnancy subjects (5-36 weeks of gestation) measuring by this technique was not significantly higher than that of normal females. However, mean plasma spermidine concentrations in normal early pregnancy subjects (5-12 weeks of gestation) was significantly higher than that of normal late pregnancy subjects

(from 13 weeks of gestation onwards) and also that of normal females. This is probably reflecting a larger percentage of cell undergoing mitosis in the foetoplacental unit at an early stage of pregnancy.

Plasma spermidine concentrations in molar and normal pregnancy subjects having the same gestation were compared. During early molar pregnancy (less than 13 weeks of gestation) the plasma spermidine concentration of each individual was slightly different to that of normal pregnancy subjects. Most of late molar pregnancy subjects (from 13 weeks of gestation onwards) showed higher plasma spermidine concentrations than normal pregnancy subjects. This may be the result of an increase in trophoblastic cell mass with high proliferation rate during late molar pregnancy. One to ten days after the removal of mole tissues, slightly change in plasma spermidine concentrations in molar pregnancy subjects were observed. The correlation between plasma spermidine concentrations and the development of the molar pregnancy or invasive mole and choriocarcinoma, however, needs further investigation.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้จะไม่สำเร็จล่วงถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือจาก อาจารย์ ดร.ปรีดา ชัยศิริ ที่ได้กรุณาแนะนำและให้คำปรึกษาในการทำวิจัยมาตั้งแต่ต้นจนจบ

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์นายสัตวแพทย์ ระบิล รัตนพานี คณบดี คณะสัตวแพทยศาสตร์ ที่อนุญาตให้ใช้ตึกสัตว์ทดลองของคณะสำหรับเลี้ยงกระต่ายและหนูตะเภา ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม ชัยศิริ ที่ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเลี้ยง สัตว์ทดลองและการใช้เครื่องมือบางอย่างของหน่วยวิชาชีวเคมี คณะสัตวแพทยศาสตร์ ขอกราบ ขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์นายแพทย์ ศุภวัฒน์ ชูติวงศ์ ที่ได้กรุณาเก็บตัวอย่างพลาสมาของ สตรีตั้งครรภ์ปกติ และสตรีโรคครรภ์ไม่ปลาคูก

ขอขอบพระคุณ แพทย์หญิง เผ่าประยูร วิจิตรพาหนการ หัวหน้าฝ่ายสูตินารีเวช โรงพยาบาลราชวิถี ที่ได้กรุณาอนุญาตให้เก็บตัวอย่างพลาสมาจากผู้ป่วยในตึกผู้ป่วยสูตินารีเวช ขอขอบพระคุณ แพทย์หญิง วิมล ลีริวาลิน แพทย์ประจำฝ่ายสูตินารีเวช ที่ให้ความช่วยเหลือใน การค้นประวัติผู้ป่วย ขอขอบคุณ คุณชนิษฐา อารยภิญโญ หัวหน้าพยาบาลประจำตึกผู้ป่วยสูติ- นารีเวชที่ให้ความสะดวกในการเก็บตัวอย่างพลาสมา ขอขอบคุณ คุณธัญญาภรณ์ สามชัย เสมียน ประจำตึกผู้ป่วยสูตินารีเวช ที่ได้ช่วยประสานงานเกี่ยวกับการเก็บตัวอย่างพลาสมาจากสตรีโรค ครรภ์ไม่ปลาคูก

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่เจาะ เลือดของโรงพยาบาลรามาริบัติทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ ในการเก็บตัวอย่างพลาสมาของสตรีตั้งครรภ์ปกติ ขอขอบคุณ คุณอรวรรณ วีระ เสริฐนิมม ที่กรุณา เขียนรูปบางส่วนให้ ขอขอบคุณผู้ป่วยโรคครรภ์ไม่ปลาคูก สตรีตั้งครรภ์ปกติ และอาสาสมัคร ทุกท่านที่กรุณาให้ตัวอย่างพลาสมาสำหรับการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณภาควิชาชีวเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ อำนวยความสะดวกให้ใช้ห้องปฏิบัติการรวมทั้งวัสดุและครุภัณฑ์ต่าง ๆ และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กรุณาให้ทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๘
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง	๑๑
สารบัญภาพ	๑๑
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	๙

บทที่

1. บทนำ	1
2. เคมีภัณฑ์ วัสดุภัณฑ์ และ เครื่องมือ	
2.1 เคมีภัณฑ์	17
2.2 วัสดุภัณฑ์	18
2.3 เครื่องมือ	18
2.4 สัตว์ทดลอง	19
2.5 การเก็บตัวอย่างพลาสมา	20
2.6 วิธีเก็บพลาสมา	20
3. วิธีทดลอง	
3.1 การเตรียมสารละลายสำหรับใช้ใน เรดิโออิมมูโนแอสเสย์	21
3.2 การเตรียมพลาสมาารวมสำหรับใช้ใน เรดิโออิมมูโนแอสเสย์	23
3.3 การเตรียมคอนจูเกตระหว่างสเปอรฺมีตินกับโปรตีนตัวนำ	23
3.4 การกระตุ้นให้สัตว์ทดลองสร้างแอนติสเปอรฺมีติน	26
3.5 การหาปริมาณแอนติสเปอรฺมีตินที่สัตว์ทดลองสร้างขึ้น	28
3.6 การศึกษาคุณสมบัติต่าง ๆ ของแอนติสเปอรฺมีติน	29
3.7 การหาสภาวะที่เหมาะสมสำหรับวิธี เรดิโออิมมูโนแอสเสย์	32

3.8	การศึกษาความถูกต้องและความ เชื่อถือได้ของการวัดปริมาณ สเปอร์มิตินในพลาสมาโดยวิธี เรดิโออิมมูโนแอสเสย์	32
3.9	การวัดปริมาณสเปอร์มิตินในพลาสมาโดยวิธี เรดิโออิมมูโน- แอสเสย์	35
4.	ผลการทดลอง	
4.1	ผลการ เตรียมคอนจู เกิดระหว่างสเปอร์มิตินกับโปรตีนตัวนำ .	37
4.2	ผลการหาปริมาณแอนติสเปอร์มิตินที่สัตว์ทดลองสร้างขึ้น	41
4.3	ผลการศึกษาคุณสมบัติต่าง ๆ ของแอนติสเปอร์มิติน	51
4.4	ผลการหาสภาวะที่เหมาะสมสำหรับวิธี เรดิโออิมมูโนแอสเสย์ .	55
4.5	การศึกษาความถูกต้องและความ เชื่อถือได้ของการวัดปริมาณ สเปอร์มิตินในพลาสมาโดยวิธี เรดิโออิมมูโนแอสเสย์	58
4.6	การวัดปริมาณสเปอร์มิตินในพลาสมาโดยวิธี เรดิโออิมมูโน- แอสเสย์	64
5.	วิจารณ์ผลการทดลอง	71
	เอกสารอ้างอิง	89
	ภาคผนวก	105
	ประวัติผู้เขียน	111

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เรดิโออิมมูโนแอสเสย์ของสเปอรัมิตินมาตรฐาน	30
2	การวัดปริมาณสเปอรัมิตินในพลาสมาโดยวิธีเรดิโออิมมูโนแอสเสย์	36
3	ผลการเตรียมคอนจูเกตระหว่างสเปอรัมิตินกับอัลบูมิน	39
4	ผลการเตรียมคอนจูเกตระหว่างสเปอรัมิตินกับไทโรกลอบบูลิน	40
5	ปริมาณแอนติสเปอรัมิตินที่หูดะเกาส์สร้างขึ้น	48
6	ความจำเพาะของแอนติสเปอรัมิติน	54
7	ความแม่นยำของการวัดปริมาณสเปอรัมิตินในพลาสมาโดยวิธีเรดิโออิมมูโน- แอสเสย์	61
8	ความถูกต้องของการวัดปริมาณสเปอรัมิตินในพลาสมาโดยวิธีเรดิโออิมมูโน- แอสเสย์	62
9	ปริมาณสเปอรัมิตินในพลาสมาของสตรีปกติ สตรีตั้งครรภ์ปกติ และสตรีโรค ครรภ์ไข่ปลาอุก	66
10	ปริมาณสเปอรัมิตินในพลาสมาของสตรีปกติและสตรีตั้งครรภ์ปกติในช่วงอายุครรภ์ ต่าง ๆ	68

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

รูปที่		หน้า
1	วิธีการสร้างโพลีเอมีนใน เนื้อเยื่อของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม	2
2	การพัฒนาของไซโททไปเป็นบลาสโตซิส	8
3	ภาพภายในมดลูกของสตรีโรครครรภ์ไข่ปลาอุก และโคริโอไนควิลล์สปกติ กับที่เป็นโรครครรภ์ไข่ปลาอุก	9
4	หลักการของวิธี เรดิโออิมมูโนแอสเสย์	16
5	ปริมาณแอนติสเปอร์มีตินที่กระต่ายกลุ่มที่ 1 สร้างขึ้นหลังจากฉีดสเปอร์มีติน- คอนจูเกต	45
6	ปริมาณแอนติสเปอร์มีตินที่กระต่ายกลุ่มที่ 2 สร้างขึ้นหลังจากฉีดสเปอร์มีติน- คอนจูเกต	46
7	ปริมาณแอนติสเปอร์มีตินที่กระต่ายกลุ่มที่ 3 สร้างขึ้นหลังจากฉีดสเปอร์มีติน- คอนจูเกต	47
8	ไตเตอร์ของแอนติสเปอร์มีตินที่สร้างโดยกระต่าย	49
9	กราฟมาตรฐานสำหรับวัดปริมาณสเปอร์มีตินในพลาสมาโดยวิธีเรดิโออิมมูโน- แอสเสย์	50
10	การหาค่า Ka ของแอนติสเปอร์มีตินโดย Scatchard Plot	52
11	ความจำเพาะของแอนติสเปอร์มีติน	53
12	อิทธิพลของเวลาที่ใช้อินคิว เบทที่มีต่อกราฟมาตรฐาน	56
13	อิทธิพลของปริมาตรในขณะอินคิว เบทที่มีต่อกราฟมาตรฐาน	57
14	กราฟมาตรฐานของสเปอร์มีติน	60
15	ความถูกต้องของการวัดปริมาณสเปอร์มีตินในพลาสมาโดยวิธีเรดิโออิมมูโน- แอสเสย์	63
16	ปริมาณสเปอร์มีตินในสตรีตั้งครรภ์ปกติที่มีอายุครรภ์ต่าง ๆ กัน เปรียบเทียบกับ สตรีโรครครรภ์ไข่ปลาอุกก่อนการรักษา	67

รูปที่		หน้า
17	ปริมาณสเปอรฺมีตินในพลาสมาของสตรีโรคครรภ์ไข้ปลาอกก่อนและหลัง การรักษา	69
18	ปริมาณสเปอรฺมีตินในพลาสมาของสตรีปกติที่ไม่ตั้งครรภ์ที่วันต่าง ๆ กัน . .	70
19	กราฟมาตรฐานของโปรตีนโดยวิธีของ Lowry	109
20	การแยกสเปอรฺมีตินดีคสลาจากออกจากสารรังสีเจือปนโดยวิธี ซินเลเยอร์โครมาโตกราฟฟี	110

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำย่อ

BSA	=	bovine serum albumin
Tg	=	thyroglobulin
CDI	=	1-ethyl-3-(3-dimethyl-aminopropyl) carbodiimide
Spd	=	spermidine
Ag	=	antigen
Ab	=	antibody
OD	=	optical density
SD	=	standard deviation
g	=	gravity
dpm	=	disintegration per minute
M	=	mole/litre
nM	=	nanomole/litre
p mol	=	picomole
µg	=	microgram
ng	=	nanogram
pg	=	picogram
µl	=	microlitre
ml	=	millilitre
nm	=	nanometre